

Ma ül össze az egyetemi építési bizottság

Szegedi vállalkozó fogja építeni a polgári iskolát — Kiadják az egyetemi internátus munkálatait

Gróf Klebelsberg Kunó kultuszminiszter szombat délelőtti tíz órára összehívta az egyetemi építési bizottságot, amely az egyetem központi épületében tartja meg nagy érdeklődéssel várt ülését. A bizottság ülésén a kultuszminiszter helyett, dr. Magyar Zoltán miniszteri tanácsos fog elnökölni, a miniszter ugyanis másirányú elfoglaltsága miatt nem jöhet most le Szegedre.

Az egyetemi építési bizottság szombati ülésének tárgysorozatán kevés pont szerepel. A Horthy internátus belső és külső iparos munkáira tartott versenytárgyalás eredményét döntik el és a munkát kiadják a legkedvezőbb ajánlatot tevő iparosnak, ezenkívül kiadják a klinikák rácskerítési munkálatait is, amelyre a versenytárgyalást szintén már régebben megtartották a kultuszminisztériumban.

Az ülésen ezeken kívül értesülésünk szerint szó lesz a klinikák üvegezési munkálatai

ellen fölmerült panaszokról is. Valószínűleg szakértő bizottságot küldenek ki a kifogásolt üvegezési munkák megvizsgálására. Lehetséges az is, hogy a bizottság szegedi tagjai a szegedi érdekek fokozottabb biztosítását és méltánylását fogják kívánni az ülésen ezzel az üvegezési afférral kapcsolatban.

Hir szerint Magyar Zoltán magával hozza a miniszter döntését a gyakorló polgári iskola építésére tartott versenytárgyalás ügyében is és a munkát azonnal kiadja annak a vállalkozónak, kinek ajánlatát a kultuszminiszter a legelőnyösebbnek találta és elfogadta. Ezt a nagyarányú munkát szegedi vállalkozó kapja meg, mert a legolcsóbb ajánlatot szegediek tették. Az építkezést a vállalkozónak nyolc napon belül meg kell kezdenie Waelder kiváló tervei alapján és október végéig be is kell fejeznie, mert az épületet a miniszter még ebben az évben át kívánja adni rendeltetésének.

Ma és mindennap a diadalmas

ELSODORT EMBER

és az amerikai

Kossuth zarándoklat

a Belvárosi Mozi-ban

SZABÓ LÁSZLÓ EMLÉKIRATAI

XLIV.

Szerkesztő lettem Nagyváradon

Jancsó Dezső, ki 1895-ben a *Hazánk* politikai ügyeit intézte, rendes tudósítója volt a nagyváradi *Tiszántul* című napilapnak, Schlauch Lőrinc bibornok püspök újságjának. Jancsó néha felkért, hogy helyettesítem és így időnkint nemcsak tudósításokat, hanem vezércikkeket is küldtem a *Tiszántul*-nak. Szorgalmasan írtam politikai cikkeket a *Hazánk* számára is. Tudvalevő, hogy az új egyházpolitikai törvények 1895 október 1-én léptek életbe. Akkoriban írhattam valamelyik lapba egy vezércikket, melyben azt fejtettem ki, hogy a kormány és a törvényhozás liberálisusa nem igazi liberálismus és hogy a kötelező polgári házasság intézménye az igazi liberálisizmussal ellenkezik, mert korlátozza a lelkiismeret szabadságát azzal, hogy a házasságkötés formáját rákényszeríti azokra is, akiknek meggyőződését séri ez a forma. Szóval: a fakultatív polgári házasság mellett foglaltam állást s anélkül, hogy az amerikai rendszert ismertem volna, az állami anyakönyvelest a felekezeti házasságkötéssel jó megfélemlítőnek tartottam.

Ez a cikkem felkeltette Schlauch bibornoknak a figyelmét, annyira, hogy a nagyváradi papnevelő intézet két tanára, dr. Székely István és dr. Vucskics Gyula december közepén, a bibornok megbízásából feljött Budapestre. Dr. Vucskics mint okos ember legelőször is információt kért felőlem a *Hazánk* szerkesztő-tulajdonosától, Baross Károlytól, aki a legszébb dolgokat mondta rólam, annak a ténynek a logikus folyamánként, hogy már szeptemberben száz forintba emelte fel a fizetésemet, ami abban az időben igen nagy dolog volt.

Miután kedvező volt az információ, Vucskics és Székely tanár urak meghívtak vacsorára a Pannoniába. Három óra hosszat beszéltek velem mindenféléről, de főként politikáról, anélkül, hogy megmondták volna, mit akarnak? Tizenegy óra után Vucskics megemlítette, hogy a reggeli vonattal haza utazik, mert sok pénzt visz magával és emiatt éjjel nem utazhatik. (A káptalan értékpapírjainak szelvényeit váltotta be.) Dr. Székely

István azt mondta, hogy ő még Pesten marad és felkért, hogy másnap délután négy órakor látogassam meg a Pannónia-szállóban.

Nagyjában már sejtettem, hogy miről van szó és nem voltam meglepetve, mikor dr. Székely azt kérdezte tőlem, hogy hajlandó lennék-e Nagyváradra költözni és a *Tiszántul* című újságot megjavítani? Azt feleltem, hogy erre hajlandó vagyok, de csak felelős szerkesztői állást foglalhatozok el. Székely ezt tudomásul vette és azt mondotta, hogy még karácsony előtt értesíteni fog a továbbiakról.

Budapestről akkoriban elkiváncoltam, még pedig két ok miatt. Az egyik ok az volt, hogy a *Hazánk* bukását elkerülhetetlennek tartottam, bár ez a bukás csak egy év múlva következett be. Attól tartottam, hogy fizetésem hamar meg fogják nyírni, mert a segédszerkesztő fizetése már is kisebb volt, mint az én fizetésem. Elkiváncolásomnak másik oka az volt, hogy nem bírtam megélni a fizetésemből, — a lakásom miatt. Szeptemberben a Magyar-utca-ba költöztem Bartos Gyulával. Huszonnégy forintot fizettünk a szobánkért kettőre. Szeptember végén Bartos elszereződött a sátorlajuhelyi szintársulathoz s így októbertől kezdve már egyedül fizettem az egész házbért. Háziasszonyom, akinek elég népes családja volt, október 31-én korán reggel felkeltett azzal, hogy »hurcolkodunk.« A Sándor-utca és Szentkirályi-utca sarkán, a Nemzeti Tornacsarnok mellett a harmadik emeleten volt az új lakás, melynek ablakai a Sándor-utca-ra nyíltak. Igen mulattatott, hogy a földszinten, a sarkon a fűszeres cégtáblá-

Elhújasodásban

és annak következtében légzési nehézségekben, vértódlásban szenvedőknek gondoskodniok kell a szabályos bélműködésről. **Tavasszal** néhány héten át a valódi

Hunyadi János

keserűvízzel tett **IVÓKURA** — naponta 1/2 pohárral — megszünteti a székrekedést, levezeti a belek rothadásos tartalmát, elvonja a test felesleges és káros nedveit, mozgékonyvá és tüdévé teszi az embert. L.72

jára ez a cég volt írva: *Hunyady és Rákóczy*. (Mind a két cégtárs ragaszkodott az y-hoz, melyhez semmi joga nem volt.) Érdekelt az is, hogy abban a házban élt és halt meg Csiky Gergely. És nagyon érdekelt az is, mikor a háziasszony megmagyarázta nekem, hogy én már olyan előkelő újságíró vagyok, hogy egy szobában nem lakhatom, — a hálószobám mellett levő ebédlőt is bérbe adja nekem, aminek már csak azért is nagy hasznát látom, mert a könyveimet berakhatom az ebédlőben üresen álló könyvszekrénybe. Mindezt nagyon egyszerű és természetes dolognak tartottam, valamin azt is, hogy a két szobáért havi negyven forintot fogok fizetni. A főbérlő egész családjával a lakás harmadik szobájában húzta meg magát, reggel kilencig, amíg el nem mentem hazulról. Reggel kilencről éjjel után kettőig azonban természetesen úgy használták az ebédlőt, ahogyan nekik tetszett. Az egész háromszobás lakásért 320 forint házbért fizettek.

A havi 40 forint házbért, amihez 3 forint kapupénz is járult, nagyon megérezttem, mert különben sem volt semmi hajlamom a takarékoságra. Amikor tehát karácsony előtt pár nappal sürgőnyt kaptam, hogy menjek le Nagyváradra, nagyon szívesen lementem. Éjjel két óra tájon érkeztem meg, a csikorgó hidegben. Nagyon kellemesen lepott meg, hogy a vasutól a Rimanóczy-szállóig, ami jókora ut volt, a kocsis csak 30 krajcárt kért. »Ez olcsó város«, gondoltam magamban. Reggel nyolckor már künn voltam a szemináriumban. Vucskics és Székely már tanított; a vizektor (Róvó vagy Révész Lajos, egy kis fekete ember, aki be volt iratkozva Budapestre a filozófiára s amint megszerezte az oklevelét, hamarosan református lett), reggelit adott s azután az insbrucki egyetemről akkoriban hazakerült fiatal prefektus, Lindenberg János (ma kanonok és püspöki helynök) pedig bevitt a rektor urhoz. A rektor, Palotay László kanonok nagyon érdekes ember volt, negyvennyolcas honvédtiszt, — még öreg korában is vidám ember. Nagyszerű italai voltak. Egy kis papramorgó után csibukkal kínált meg s eldiskurált velem, míg a tanár urak el nem végezték a tanítást. Azután kezdődött a nagy alkudozás, mely délből már eredménnyel járt: január 1-én átvettem a felelős szerkesztői állást, fizetésem száz forint, ezen kívül a pesti tudósítások összes költségeire, beleértve a távirati díjakat (telefon még nem volt Nagyváradon), kapok száz forintot és a munkatársaim díjazására száz forintot. Mindezeket a pénzeket Makucz Ernő ur, az Orsolya apácák lelkésze, minden elsején a kezembe olvasta. A főpapi színvonalon álló ebéd után ellátogattunk a szerkesztőségbe, mely a nyomdával együtt az Orsolyák mellett, a Katolikus Kör épületében volt elhelyezve. A szerkesztőség csak két szobából állott s az egyikben ágy is volt, mert a szerkesztőségben lakott a fiatalabb riporter, Moldoványi Gyula elsőéves jogász. (Ma budapesti ügyvéd.) Az idősebb riporter, Vidovics Gyula, irodatiszt volt a kereskedelmi és iparkamaránál. Dr. Persz Adolf jogakadémiai tanárt, ki én előttem felelős szerkesztő volt s érkezésem után a főszerkesztői címet kapta, nem találtam a szerkesztőségben. Ezeken kívül még egy munkatársa volt a lapnak: dr. Vucskics Gyula teológiai tanár, aki azonban kizárólag csak vezércikkeket írt. Ezek között a havi száz forint szerkesztőségi költség így oszlott meg: Persz főszerkesztő 30 forint, Vidovics 30 forint,

KORZO MOZI

Május 12., 13-án, szombaton és vasárnap

A pokol katonái

(Roham)

Panamat 10 felvonásos remekmű.

Főszereplő: NOACH BEERY. Azonkívül

Hiradó.

Előadások kezdete 5, 7, 9, vasár- és ünnepnap 3, 5, 7, 9 órakor.